

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 20. septembra 2019*

„Damping – Izvedbena uredba (EU) 2017/1146 – Uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co., Ltd –
Dokončna protidampinška dajatev – Nadaljevanje postopka po razglasitvi delne ničnosti Izvedbene uredbe (EU) št. 430/2013 – Člen 2(7)(a), (10) in (11) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postal člen 2(7)(a), (10) in (11) Uredbe (EU) 2016/1036) – Normalna vrednost – Poštena primerjava – Neprimerljive vrste izdelka – Člen 3, od (1) do (3), in člen 9(4) in (5) Uredbe št. 1225/2009 (postala člen 3, od (1) do (3), in člen 9(4) in (5) Uredbe 2016/1036) – Določitev škode“

V zadevi T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd s sedežem v Jinanu (Kitajska), ki jo zastopajo R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo J.-F. Brakeland, M. França in N. Kuplewatzky, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/1146 z dne 28. junija 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co. Ltd. (UL 2017, L 166, str. 23),

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Gratsias (poročevalec), predsednik, I. Labucka, sodnica, in I. Ulloa Rubio, sodnik,

sodna tajnica: S. Bukšek Tomac, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 7. marca 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo¹

I. Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Jinan Meide Casting Co. Ltd, je družba s sedežem na Kitajskem, ki proizvaja navojni liti pribor (fitinge) za cevi iz tempranega litega železa, ki je namenjen notranjemu trgu in izvozu.

A. Dejansko stanje v zadevi T-424/13

- 2 Dejansko stanje v sporu, o katerem je Splošno sodišče odločilo v sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), kot je navedeno v točkah od 1 do 51 navedene sodbe, je mogoče povzeti, kot sledi.
- 3 Evropska komisija je 16. februarja 2012 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Tajske in Indonezije (UL 2012, C 44, str. 33).
- 4 Preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2011 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev gibanj, upoštevni za oceno škode, je zajemala obdobje od leta 2008 do konca obdobja preiskave.
- 5 V zvezi z izvozom iz Kitajske je Komisija izbrala vzorec treh proizvajalcev izvoznikov, ki predstavlja 88 % izvoza sodelujočih družb. Tožeča stranka je bila zajeta v tem vzorcu.
- 6 Komisija tem trem proizvajalcem izvoznikom ni odobrila tržnogospodarske obravnave (v nadaljevanju: TGO) na podlagi določb člena 2(7)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51) (postal člen 2(7)(b) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)). Priznala pa jim je individualno obravnavo stopnje dampinga na podlagi člena 9(5), drugi pododstavek, Uredbe št. 1225/2009 (postal člen 9(5), drugi pododstavek, Uredbe 2016/1036).
- 7 Komisija je menila, da je za določitev normalne vrednosti ustrezno izbrati Indijo kot tretjo državo s tržnim gospodarstvom v smislu člena 2(7)(a) Uredbe št. 1225/2009 (postal člen 2(7)(a) Uredbe 2016/1036). Samo en indijski proizvajalec (v nadaljevanju: proizvajalec iz primerljive države) je pristal na to, da zagotovi podatke, potrebne za določitev normalne vrednosti.
- 8 Komisija je 14. novembra 2012 sprejela Uredbo (EU) št. 1071/2012 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajske (UL 2012, L 318, str. 10; v nadaljevanju: začasna uredba).
- 9 Svet Evropske unije je 13. maja 2013 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 430/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajske, ter o zaključku postopka glede Indonezije (UL 2013, L 129, str. 1).

1 Navedene so le točke te sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

10 Člen 1(1) Izvedbene uredbe št. 430/2013 je določal:

„Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa, razen ohišij kompresijskega pribora z metričnimi navoji ISO DIN 13 in navojnih krožnih razdelilnih omaric iz tempranega železa, ki nimajo pokrova, trenutno uvrščenih pod oznako KN ex 7307 19 10 (oznaka TARIC 7307 19 10 10), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske [...] in Tajske.“

11 Člen 1(2) Izvedbene uredbe št. 430/2013 je v zvezi z izvozom tožeče stranke določal, da stopnja veljavne dokončne protidampinške dajatve za neto ceno franko meja Evropske unije, pred plačilom dajatve, znaša 40,8 %.

B. Tožba v zadevi T-424/13

12 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 7. avgusta 2013 vložila tožbo (v nadaljevanju: prvotna tožba) za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 430/2013 v delu, ki se je nanašal nanjo (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 52).

13 Prvotna tožba je temeljila na petih tožbenih razlogih (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57).

14 Prvi tožbeni razlog se je nanašal na dejstvo, da sta instituciji Unije kršili pravico tožeče stranke do obrambe ter več določb Uredbe št. 1225/2009, ker sta ji zavrnila razkritje upoštevnihi informacij za določitev normalne vrednosti. Tožeča stranka je v okviru prvega tožbenega razloga navedla tri očitke. V prvem od njih je institucijama Unije očitala zlasti, da sta ji zavrnila dostop do izračunov normalne vrednosti, potem ko je prejela dovoljenje proizvajalca iz primerljive države, da se seznani s podatki, na katerih so ti izračuni temeljili (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57).

15 Drugi tožbeni razlog se je primarno nanašal na očitne napake pri presoji in napačno uporabo prava, ker sta instituciji zavrnila zahteve tožeče stranke za prilagoditev normalne vrednosti glede na surovine in produktivnost, podredno pa na pomanjkljivo obrazložitev (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57). Tretji tožbeni razlog se je nanašal na očitne napake pri presoji in napačno uporabo prava ter kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker sta instituciji uporabili nerazumno metodologijo za določitev normalne vrednosti neprimerljivih izdelkov (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57). Četrty tožbeni razlog se je nanašal na kršitev bistvenih postopkovnih pravil, ker je Komisija z zamudo sporočila ugotovitve glede TGO (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57). Peti tožbeni razlog se je nanašal na napačno ugotovitev dejanskega stanja in očitne napake pri presoji ter kršitev Uredbe št. 1225/2009, ker je določitev škode, ki je nastala industriji Unije, temeljila na napačnih podatkih glede obsega uvoza iz Kitajske, ki je bil predmet dampinga (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 57).

16 Splošno sodišče je v sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), zavrnilo četrty tožbeni razlog (točke od 59 do 89 sodbe) ter drugi in tretji očitek v okviru prvega tožbenega razloga (točke od 108 do 127 sodbe).

17 Nasprotno pa je Splošno sodišče pritrdilo prvemu očitku v okviru prvega tožbenega razloga (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točke od 128 do 221). Na tej podlagi je ugotovilo, da je treba Izvedbeno uredbo št. 430/2013 razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti drugi, tretji in peti tožbeni razlog iz prvotne tožbe (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 221).

- 18 Splošno sodišče je v točki 1 izreka sodbe z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), odločilo:

„Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 430/2013 z dne 13. maja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajske, ter o zaključku postopka glede Indonezije se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Jinan Meide Casting Co. Ltd.“

C. Dejansko stanje po sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13)

- 19 Komisija je 28. oktobra 2016 objavila Obvestilo o [sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378]] v zvezi z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 430/2013 (UL 2016, C 398, str. 57; v nadaljevanju: obvestilo z dne 28. oktobra 2016).
- 20 Komisija je v tretjem odstavku obvestila z dne 28. oktobra 2016 navedla, da bi bilo treba v skladu s členom 266 PDEU zahtevo zadevnega proizvajalca izvoznika za razkritje izračunov normalne vrednosti z uporabo zaupnih podatkov proizvajalca iz primerljive države ponovno preučiti glede na posebne okoliščine, ki se nanašajo na tega proizvajalca izvoznika.
- 21 Komisija je v četrtem odstavku obvestila z dne 28. oktobra 2016 navedla, da se razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 430/2013 nanaša na en ukrep upravnega postopka, in sicer na razkritje informacij proizvajalcu izvozniku. Tako je menila, da ima za usklajitev s sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), možnost, da odpravi tiste vidike postopka, ki so privedli do razglasitve ničnosti, tiste dele, na katere se sodba ne nanaša, pa pusti nespremenjene, ter da ugotovitve iz Izvedbene uredbe št. 430/2013, ki niso bile izpodbijane v predpisanih rokih ali pa so bile izpodbijane, vendar je zahtevo Splošno sodišče zavrnilo s sodbo ali pa je ni preučilo, zaradi česar niso privedle do razglasitve ničnosti Izvedbene uredbe št. 430/2013, ostajajo veljavne.
- 22 Komisija je v petem in šestem odstavku obvestila z dne 28. oktobra 2016 navedla, da je glede na navedeno ponovno odprla protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom tempranega pribora (fitingov) s poreklom iz Kitajske, ki je privedla do sprejetja Izvedbene uredbe št. 430/2013, v delu, ki se je nanašal na zadevnega proizvajalca izvoznika, in to preiskavo nadaljevala na točki, kjer se je pojavila nepravilnost, pri čemer je navedeno obvestilo objavila v *Uradnem listu Evropske unije*, ter da je ponovno odprtje po obsegu omejeno na izvršitev sodbe Splošnega sodišča v zvezi s tožečo stranko.
- 23 Komisija je tožeči stranki poslala več zaporednih različic izračunov stopnje dampinga ter različne dokumente v zvezi s temi izračuni in podatke, ki jih je poslal proizvajalec iz primerljive države (dopisi z dne 23. decembra 2016, 31. januarja, 14. februarja in 12. aprila 2017 ter elektronski sporočili z dne 21. aprila in 29. maja 2017).
- 24 Tožeča stranka je svoje pripombe poslala z dopisoma z dne 19. januarja in 2. maja 2017.
- 25 Komisija je 8. marca 2017 opravila zaslišanje tožeče stranke in dveh uvoznikov zadevnega izdelka, 15. marca in 25. aprila 2017 pa še dve zaslišanji tožeče stranke.
- 26 Komisija je 28. junija 2017 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1146 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co. Ltd. (UL 2017, L 166, str. 23; v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

27 Komisija je v uvodnih izjavah od 4 do 6 izpodbijane uredbe utemeljila način izvršitve sodbe z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), pri čemer je uporabila podobno besedilo kot v odstavkih od četrtega do šestega obvestila z dne 28. oktobra 2016 (glej točke od 20 do 22 zgoraj).

28 Člen 1(1) izpodbijane uredbe določa:

„Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa, razen ohišij kompresijskega pribora z metričnimi navoji ISO DIN 13 in navojnih krožnih razdelilnih omaric iz tempranega železa, ki nimajo pokrova, trenutno uvrščenih pod oznako KN ex 7307 19 10 (oznaka TARIC 7307 19 10 10), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki ga proizvaja družba Jinan Meide (dodatna oznaka TARIC B336).“

29 Člen 1(2) izpodbijane uredbe določa:

„Stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev, znaša 39,2 %.“

II. Postopek in predlogi strank

30 Tožeča stranka je 25. septembra 2017 v sodnem tajništvu vložila to tožbo.

31 Komisija je 22. decembra 2017 vložila odgovor na tožbo.

32 Replika je bila vložena 20. februarja, duplika pa 3. aprila 2018.

33 Stranki sta bili z dopisom z dne 4. aprila 2018 obveščeni o koncu pisnega dela postopka in o možnosti, da predlagata obravnavo pod pogoji iz člena 106 Poslovnika Splošnega sodišča. Tožeča stranka je z dopisom z dne 6. aprila 2018 predlagala razpis obravnave.

34 Splošno sodišče je 1. februarja 2019 z ukrepom procesnega vodstva strankama postavilo nekaj vprašanj za pisni odgovor in ju pozvalo k predložitvi nekaterih dokumentov. Stranki sta Splošnemu sodišču odgovorili s procesnima aktoma z dne 22. februarja 2019.

35 Splošno sodišče je 1. marca 2019 Komisijo z novim ukrepom procesnega vodstva pozvalo, naj predloži dodaten dokument. Komisija je na ta poziv odgovorila s procesnim aktom z dne 5. marca 2019.

36 Obravnava je bila 7. marca 2019. Tožeča stranka je na obravnavi potrdila – kot je navedla v pisnem odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča – da umika peti tožbeni razlog.

37 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano uredbo razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

38 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

- 39 Kot je bilo navedeno zgoraj v točki 36, je tožeča stranka umaknila peti tožbeni razlog. Ta tožba torej temelji samo na štirih tožbenih razlogih. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(7)(a) Uredbe št. 1225/2009 zaradi napak Komisije pri določitvi normalne vrednosti. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(10) navedene uredbe (postal člen 2(10) Uredbe 2016/1036) in člena 2.4 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (GATT) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82; v nadaljevanju: protidampinški sporazum) iz Priloge 1 A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82), ker je Komisija napačno zavrnila nekatere zahteve tožeče stranke za prilagoditev. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(7)(a), (10), uvodni odstavek in točka (a), in (11) navedene uredbe (postal člen 2(7)(a), (10), uvodni odstavek in točka (a), in (11) Uredbe 2016/1036) zaradi napak Komisije pri določitvi normalne vrednosti neprimerljivih vrst izdelka. Četrty tožbeni razlog se po eni strani nanaša na kršitev člena 3, od (1) do (3), zadevne uredbe (postal člen 3, od (1) do (3), Uredbe 2016/1036), ker je Komisija uporabila napačne podatke o uvozu, ter po drugi strani na kršitev člena 3 in člena 9(4) in (5) iste uredbe (postal člen 9(4) Uredbe 2016/1036) in pomanjkljivo obrazložitev, ker Komisija v izpodbijani uredbi ni izrecno navedla ugotovitev glede škode in vzročne zveze.
- 40 Uvodoma je treba poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 19 izpodbijane uredbe navedla, da je pravo, ki se uporablja za ponovno odprtje protidampinške preiskave, Uredba št. 1225/2009, ki je bila materialno pravo v času sprejetja uredbe, ki jo je Splošno sodišče razglasilo za nično. Dodala je, da je Uredba 2016/1036, s katero je bila z učinkom od 19. julija 2016 razveljavljena in nadomeščena Uredba št. 1225/2009, kodifikacija zadnjenavedene uredbe in njenih poznejših sprememb. Tožeča stranka je v tožbi izrazila strinjanje s temi uvodnimi izjavami, ob upoštevanju, da se izraz „osnovna uredba“, uporabljen v izpodbijani uredbi, razlaga kot sklicevanje na Uredbo št. 1225/2009.
- 41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da morajo v skladu z ustaljeno sodno prakso pravna podlaga akta in postopkovna pravila, ki se uporabljajo, veljati na datum sprejetja tega akta, vendar je treba zaradi spoštovanja načel, ki urejajo časovno uporabo prava, ter zahtev glede načel pravne varnosti in zaupanja v pravo uporabiti materialnopravna pravila, ki veljajo na datum zadevnega dejanskega stanja, tudi če ta pravila na datum, ko je institucija Unije akt sprejela, ne veljajo več (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:434, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 42 Iz tega izhaja, da je bilo treba izpodbijano uredbo sicer sprejeti na podlagi Uredbe 2016/1036 in v skladu s postopkovnimi pravili, ki jih ta uredba opredeljuje, vendar je treba zakonitost te uredbe v obravnavani zadevi presojati glede na pravila materialnega prava, ki so se uporabljala za dejansko stanje, na katero se je nanašala protidampinška preiskava, in sicer pravila, opredeljena v Uredbi št. 1225/2009. Ker se tožbeni razlogi nanašajo izključno na uporabo teh pravil materialnega prava, se je treba torej v okviru preučitve teh tožbenih razlogov v točkah od 44 do 412 v nadaljevanju sklicevati le na Uredbo št. 1225/2009 (v nadaljevanju: osnovna uredba).
- 43 Na prvem mestu Splošno sodišče meni, da je primerno preučiti tretji tožbeni razlog.

A. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(a), (10), uvodni odstavek in točka (a), in (11) osnovne uredbe zaradi napak Komisije pri določitvi normalne vrednosti neprimerljivih vrst izdelka

- 44 Tretji tožbeni razlog ima dva dela, pri čemer se prvi nanaša na to, da metoda, ki jo je Komisija uporabila za določitev normalne vrednosti neprimerljivih vrst izdelka (v nadaljevanju: sporna metoda), ni razumna, drugi pa na to, da ta metoda ne pokaže celotnega obsega dampinga, ki se izvaja, kar je v nasprotju s členom 2(11) osnovne uredbe.

1. Uvodne ugotovitve

- 45 Uvodoma je treba po eni strani spomniti, da sta v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe mogoči dve metodi za določitev normalne vrednosti, kadar država izvoznica nima tržnega gospodarstva.
- 46 Kot je poudarilo Sodišče, iz besedila in sistematike določb člena 2(7)(a) osnovne uredbe izhaja, da se v skladu z glavno metodo določitve normalne vrednosti v takem primeru vrednost določi na podlagi „cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom“ ali „cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v ostale države, vključno [z Unijo]“. Če te metode ni mogoče uporabiti, je podredno opredeljena druga metoda za določitev normalne vrednosti, v skladu s katero se ta vrednost določi „na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v [Uniji] za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo“ (sodba z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 24).
- 47 Po mnenju Sodišča je namen tega, da se najprej uporabi glavna metoda, ki jo določajo te določbe, da se razumno določi normalna vrednost v državi izvoza tako, da se izbere tretja država, v kateri je cena podobnega izdelka oblikovana v okoliščinah, ki so čim bolj primerljive z okoliščinami države izvoza, pri tem pa mora ta tretja država imeti tržno gospodarstvo. Iz tega izhaja, da se lahko uporaba te glavne metode izključi, le če je ni mogoče uporabiti (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točki 25 in 26).
- 48 Po drugi strani je tako iz besedila kot iz sistematike člena 2(10) osnovne uredbe razvidno, da se lahko prilagoditev izvozne cene ali normalne vrednosti opravi le zato, da se upoštevajo razlike med dejavniki, ki vplivajo na cene in torej na njihovo primerljivost. Drugače povedano, namen prilagoditve je ponovna vzpostavitev simetrije med normalno vrednostjo in izvozno ceno izdelka, tako da če prilagoditev ni bila veljavno opravljena, to nasprotno pomeni, da je bila z njo vzpostavljena asimetrija med tema vrednostma (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, T-423/09, EU:T:2011:764, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 49 Člen 2(10)(a) osnovne uredbe zlasti določa, da se prilagoditev izvede zaradi razlik v fizikalnih značilnostih zadevnega izdelka in da znesek prilagoditve ustreza razumni oceni tržne vrednosti razlike. Vendar pa v tej določbi ni pojasnjeno, kako je treba dobiti tako razumno oceno. Poleg tega je treba poudariti, da se s to določbo za vzpostavitev simetrije med normalno vrednostjo podobnega izdelka in izvozno ceno zadevnega proizvoda ne zahteva, da tako dobljeni znesek prilagoditve natančno odraža tako vrednost na trgu, temveč le da pomeni njeno razumno oceno.
- 50 Kot izhaja iz sodne prakse, ima Komisija znotraj omejitev, ki so po eni strani opredeljene v členu 2(7)(a) osnovne uredbe in po drugi strani v členu 2(10) te uredbe, široko diskrecijsko pravico tako glede presoje normalne vrednosti proizvoda kot glede presoje dejstev, s katerimi se utemeljuje poštenost izvedene primerjave normalne vrednosti in izvozne cene, pri čemer mora Komisija nejasna pojma razumna določitev in poštenost, ki ju mora uporabiti v okviru teh določb, za vsak primer posebej konkretizirati glede na upošteveni gospodarski okvir (glej v tem smislu sodbi z dne 7. maja 1987, NTN Toyo Bearing in drugi/Svet, 240/84, EU:C:1987:202, točka 19, in z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, T-423/09, EU:T:2011:764, točki 40 in 41 in navedena sodna praksa).
- 51 Vendar mora Komisija poskrbeti, da te presoje temeljijo na vrednostih in parametrih, za katere se je mogoče prepričati, da so normalna posledica tržnih sil in zlasti resnične konkurence (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, točke od 66 do 68).

- 52 Poleg tega morajo biti uporabljene metode v skladu s končnim ciljem izračuna stopnje dampinga, ki je glede na člen 2(11) osnovne uredbe pokazati dejanski obseg dampinga, ki se izvaja (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 54).
- 53 Na splošno je sodišče Unije pristojno, da preveri, ali je Komisija pri izbiri metod za določitev normalne vrednosti in zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami upoštevala elemente, ki so bistveni za zagotovitev primernosti teh izbir, in ali so bili vsi elementi iz spisa preučeni z vso zahtevano skrbnostjo (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 22).

2. Prvi del: Komisija je uporabila nerazumno metodo za določitev normalne vrednosti neprimerljivih vrst proizvoda

- 54 Tožeča stranka trdi, da sporna metoda temelji na napačni domnevi, da se tržna vrednost razlik v fizikalnih značilnostih odraža v izvoznih cenah, medtem ko so glede na ugotovitve Komisije te iste izvozne cene vsaj delno posledica dampinga. Poleg tega trdi, da ta metoda temelji na napačni domnevi, da je iz izvoznih cen neprimerljivih vrst izdelka razvidna stopnja dampinga, ki je enaka stopnji, ugotovljeni za vrste izdelka, za katere je obstajala neposredno primerljiva vrsta izdelka (v nadaljevanju: neposredno primerljive vrste izdelka). Ta domneva naj ne bi bila razumna in preverljiva. Komisija naj bi torej kršila člen 2(7)(a) in (10), uvodni odstavek in točka (a), osnovne uredbe. Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi poudarila, da obstaja veliko število alternativnih metod, ki bi jih Komisija lahko uporabila v okviru upoštevanih določb.
- 55 Komisija odgovarja, da je bila v skladu s členom 2(10)(a) osnovne uredbe povprečna normalna vrednost popravljena glede na tržno vrednost razlik v fizikalnih značilnostih. Trdi, da je treba v skladu z opredelitvijo tržne vrednosti Sveta za mednarodne standarde ocenjevanja vrednosti (International Valuation Standard Council, IVSC) šteti, da se tržna vrednost odraža v izvoznih cenah. Po njenem mnenju je treba namreč domnevati, da prva nepovezana stranka plača tržno vrednost in da je izvozna cena, ki se plača na trgu Unije. Komisija poleg tega trdi, da se je z njeno metodo zmanjšal vpliv vrst izdelka z visoko stopnjo dampinga in da se je zato splošna stopnja dampinga znižala v korist tožeče stranke. V pisnih odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča in na obravnavi je vztrajala pri tem, da je bila sporna metoda uporabljena na podlagi zahtev tožeče stranke in ob upoštevanju tega, da ni mogoče individualno določiti razlik v fizikalnih značilnostih za vsako vrsto izdelka posebej. V bistvu trdi, da je treba zakonitost te metode preučiti glede na določbe člena 2(10) osnovne uredbe in ne glede na določbe člena 2(7)(a) ali člena 2(11) osnovne uredbe, ki se nanašata na različne faze določanja stopnje dampinga.
- 56 Pred preučitvijo trditve tožeče stranke je treba obravnavati vsebino sporne metode in delež obsega izvoza tožeče stranke, za katerega se je uporabila ta metoda.
- 57 Kot izhaja iz uvodne izjave 68 začasne uredbe, je Komisija prvotno izračunala stopnjo dampinga tožeče stranke na podlagi primerjave med tehtano povprečno normalno vrednostjo vsake vrste podobnega neposredno primerljivega izdelka, ki je določena za primerljivo državo, in tehtano povprečno izvozno ceno ustrezne vrste zadevnega izdelka. V ta izračun torej ni vključila transakcij v zvezi z neprimerljivimi vrstami izdelka. Pozneje je ugodila zahtevi tožeče stranke, naj te transakcije upošteva pri izračunu stopnje dampinga, pri čemer so te transakcije po neizpodbijanih navedbah iz tožbe znašale 44 % celotnega obsega njenega izvoza v Unijo. Tako je v uvodni izjavi 18 Izvedbene uredbe št. 430/2013 pojasnjeno, da je za vrste izdelka, ki niso neposredno primerljive, izračun normalne vrednosti temeljil na aritmetičnem povprečju normalne vrednosti za neposredno primerljive vrste izdelka, popravljenem s tržno vrednostjo razlik v fizikalnih značilnostih v skladu s členom 2(10)(a) osnovne uredbe.

- 58 V skladu z navedbami iz točke 2.2.3 priloge k dokumentu Komisije o razkritju z dne 23. decembra 2016 z naslovom „Izračun stopnje dampinga družbe Jinan Meide Casting CO. Ltd „JMCC““ (v nadaljevanju: dokument z dne 23. decembra 2016) je Komisija sporno metodo izvedla na naslednji način.
- 59 Komisija je določila, da je linearno povprečje izvozne cene vseh neposredno primerljivih vrst izdelka 16 kitajskih juanov (CNY)/kg (približno 2,12 EUR/kg). Linearno povprečje normalne vrednosti za podobne ustrezne vrste izdelka je bilo določeno v višini 20,91 CNY/kg (približno 2,77 EUR/kg). Nato je Komisija za določitev prilagoditve zaradi razlik v fizikalnih značilnostih med neposredno primerljivimi vrstami izdelka in neprimerljivimi vrstami izdelka izračunala razmerje med povprečno ceno izvozne prodaje posameznih neprimerljivih vrst izdelka in linearnim povprečjem izvozne cene neposredno primerljivih vrst izdelka. Zatem je z navedenimi razmerji v obliki odstotnih deležev prilagodila linearno povprečje normalne vrednosti in tako dobila normalno vrednost posameznih neprimerljivih vrst izdelka, prilagojeno glede na razlike v fizikalnih značilnostih.
- 60 Na primer, povprečna izvozna cena na enoto neprimerljive vrste izdelka s kontrolno številko za izdelek 0002FF00BN je bila 11,83 CNY/kg (približno 1,57 EUR/kg), kar ustreza 73,92 % linearnega povprečja izvozne cene neposredno primerljivih vrst izdelka. Komisija je s tem razmerjem 73,92 % prilagodila linearno povprečje normalne vrednosti za navedene vrste izdelka in tako dobila normalno vrednost za zadevno neprimerljivo vrsto izdelka, prilagojeno glede na razlike v fizikalnih značilnostih, ki je znašala 15,46 CNY/kg (približno 2,05 EUR/kg).
- 61 Tožeča stranka je izpodbijala veljavnost te metode v okviru upravnega postopka pred sprejetjem Izvedbene uredbe št. 430/2013 in pred Splošnim sodiščem v okviru tretjega tožbenega razloga iz prvotne tožbe (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točki 57 in 123). Vendar je Splošno sodišče, kot je navedeno zgoraj v točki 17, pritrdilo prvemu očitku v okviru prvega tožbenega razloga, ki se je nanašal na to, da je Komisija zavrnila razkritje izračunov normalne vrednosti, ne da bi preučilo drugi, tretji in peti tožbeni razlog. Čeprav je tožeča stranka v okviru ponovne uvedbe postopka ponovila svoje pripombe, Komisija tega vprašanja ni ponovno preučila, tako da je na novo izračunala stopnjo dampinga tožeče stranke in ponovno uporabila sporno metodo.
- 62 Vendar je treba poudariti, da je Komisija – kot je razvidno iz točke 2.2.3 dokumenta z dne 23. decembra 2016 in kot sta stranki potrdili v pisnem odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča – za izračun normalne vrednosti in stopnje dampinga poleg neposredno primerljivih vrst izdelka in neprimerljivih vrst izdelka opredelila še tretjo kategorijo vrst izdelka, in sicer „skoraj primerljive“ vrste izdelka.
- 63 V zvezi s tem iz navedb v točki 2.2.3 dokumenta z dne 23. decembra 2016 izhaja, da h kategoriji „skoraj primerljivih“ vrst izdelka šteje vrste izdelka, ki jih prodaja tožeča stranka in ki se od neposredno primerljivih razlikujejo le po tem, da njihova površina ni galvanizirana. Normalna vrednost vrst izdelka, ki spadajo v to kategorijo, je bila prilagojena na podlagi normalne vrednosti ustrezne vrste podobnega galvaniziranega izdelka. Za vrsto izdelka s črno površino (B) je bila normalna vrednost določena v višini 80 % normalne vrednosti ustrezne vrste podobnega galvaniziranega izdelka. Za druge površine (A, E in M) je bila uporabljena celotna normalna vrednost podobnega galvaniziranega izdelka.
- 64 Po navedbah strank v pisnih odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča je 1528 vrst izdelka, ki se prodajajo za izvoz, razdeljenih v tri kategorije iz točke 62 zgoraj na naslednji način.
- 65 Na prvem mestu, 202 vrsti izdelka, ki predstavljata 55 % celotnega obsega izvoza tožeče stranke, sta se šteli za neposredno primerljivi vrsti izdelka. Za te vrste izdelka je bila torej stopnja dampinga določena z izračunom normalne vrednosti v skladu z navedbami iz uvodnih izjav 17 in 19 Izvedbene uredbe št. 430/2013 na podlagi domače prodaje proizvajalca iz primerljive države, izvedene v okviru običajnega poteka trgovanja, ali na podlagi računsko določene vrednosti. Na drugem mestu, 343 vrst

izdelka, ki predstavljajo 17 % navedenega celotnega obsega, se je štelo za „skoraj primerljive“ vrste izdelka, za katere je bila stopnja dampinga določena s prilagoditvijo normalne vrednosti na podlagi metodologije, opisane zgoraj v točki 63. Na tretjem mestu, za preostale vrste izdelka, in sicer 983 vrst izdelka, ki predstavljajo 28 % istega celotnega obsega, se je štelo, da spadajo v kategorijo neprimerljivih vrst izdelka, za katere je bila normalna vrednost izračunana in prilagojena po sporni metodi.

- 66 Iz zgoraj navedenega torej izhaja, da je bila sporna metoda uporabljena za določitev stopnje dampinga za del izvoza tožeče stranke, ki predstavlja med četrtino in tretjino njegovega celotnega obsega, kar je nezanemarljiv del tega obsega. Uporaba te metode je torej lahko znatno vplivala na izračun stopnje dampinga, določene za celotni izvoz.
- 67 Najprej je treba preučiti trditev tožeče stranke, da sporna metoda temelji na predpostavki, da izvozne cene tožeče stranke odražajo tržno vrednost razlik v fizikalnih značilnostih, kar naj bi bilo v nasprotju z ugotovitvijo Komisije, da so te izvozne cene vsaj delno predmet dampinga.
- 68 Poudariti je treba, da se lahko sporna metoda glede na navedbe iz točk od 57 do 59 zgoraj opiše kot kombinacija dveh faz, in sicer, po eni strani, določitve normalne vrednosti v skladu z glavno metodo iz člena 2(7)(a) osnovne uredbe (glej točki 46 in 47 zgoraj) in, po drugi strani, uporabe prilagoditve glede na razlike v fizikalnih značilnostih, pod pogoji iz člena 2(10)(a) iste uredbe. Skratka, kot izhaja iz teh navedb, je Komisija menila, da za prilagoditev normalne vrednosti razlike med izvoznimi cenami, ki jih je tožeča stranka uporabljala za neprimerljive vrste izdelka, in istimi cenami za neposredno primerljive vrste izdelka pomenijo razumno oceno vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih med navedenimi vrstami izdelka.
- 69 Tožeča stranka ne izpodbija zakonitosti prve faze te metode, in sicer sklicevanja na povprečno ceno na enoto podobnega izdelka na indijskem trgu za določitev normalne vrednosti, temveč le zakonitost druge faze, in sicer uporabo razmerja med ceno posameznih neprimerljivih vrst izdelka in povprečno izvozno ceno na enoto neposredno primerljivih vrst izdelka za določitev zneska prilagoditve normalne vrednosti v okviru poštene primerjave v smislu člena 2(10) osnovne uredbe.
- 70 Ugotoviti je treba, da trditev tožeče stranke temelji na pravilni predpostavki. Cena, na katero je lahko vplival damping, namreč ne more biti podlaga za razumno oceno tržne vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih v smislu člena 2(10)(a) osnovne uredbe, ker ni nujno, da je taka cena posledica običajnih tržnih sil.
- 71 Zato se zdi protislovno, da Komisija prilagaja normalno vrednost podobne vrste izdelka z uporabo vrednosti, na katero je potencialno vplival damping, medtem ko želi ugotoviti navedeno normalno vrednost na podlagi njene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom, da bi se določila cena, oblikovana v okoliščinah, ki so čim bolj primerljive z okoliščinami v državi izvoza.
- 72 Že po definiciji namreč ni mogoče, da bi Komisija predpostavljala, da je bila taka vrednost, na katero je potencialno vplival damping, oblikovana v okoliščinah tržnega gospodarstva. Komisija torej v tej fazi postopka ne more izključiti, da je ta vrednost posledica umetne podcenitve, ki vodi do zneska, nižjega od vrednosti, ki bi bila določena, če bi bila le posledica prosto delujočih tržnih sil.
- 73 Poleg tega je treba ugotoviti, da to, da se za pošteno primerjavo uporabi prilagoditev normalne vrednosti, ki ustreza znesku, določenemu na podlagi točno tistih izvoznih cen, katerih podcenitev zaradi dampinga želi Komisija oceniti, ne kaže na dosleden pristop.
- 74 V zvezi s tem je treba poudariti, da mora za to, da se lahko razumno in objektivno določi stopnja dampinga, izračun normalne vrednosti vrste izdelka načeloma temeljiti na neodvisnih podatkih o izvoznih cenah, katerih podcenitev želi Komisija oceniti prav z ugotovitvijo zadevne normalne vrednosti.

- 75 Normalna vrednost namreč pomeni referenčno vrednost, s katero se primerja izvozna cena, na katero je potencialno vplival damping. Ta primerjava je izkrivljena, če se v izračun take referenčne vrednosti vključi neki element, iz katerega je sestavljena izvozna cena, ki se primerja.
- 76 Komisija je sicer v obravnavani zadevi pravilno izvedla prilagoditev normalne vrednosti, ker je bila ta določena na podlagi povprečne vrednosti na enoto neposredno primerljivih vrst izdelka na indijskem trgu. Vendar enotna uporaba te povprečne vrednosti na enoto za določitev normalne vrednosti vseh neprimerljivih vrst izdelka v obravnavani zadevi, kot je Komisija navedla v pisnem odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča, ni bila ustrezna, ker je ugotovila, da so razlike v povprečnih izvoznih cenah različnih neprimerljivih vrst izdelka znatne in znašajo od manj kot 10 CNY/kg (približno 1,32 EUR/kg) do več kot 100 CNY/kg (približno 13,2 EUR/kg). Brez prilagoditve naj taka enotna uporaba povprečne vrednosti na enoto torej ne bi mogla zagotoviti primerljivosti med normalno vrednostjo in izvozno ceno posameznih neprimerljivih vrst izdelka.
- 77 Vendar Komisija ni dokazala, da se z uporabo sestavnega elementa izvoznih cen neprimerljivih vrst izdelka za popravek normalne vrednosti, s katero se te cene primerjajo, ponovno vzpostavlja simetrija med navedenimi cenami in navedeno normalno vrednostjo v skladu s ciljem člena 2(10) osnovne uredbe. Zlasti ni obstajal noben indic, da razmerje med izvozno ceno posamezne neprimerljive vrste izdelka in povprečno izvozno ceno na enoto neposredno primerljivih vrst izdelka pravilno odraža vrednost razlik v fizikalnih značilnostih med zadnjenavedeno kategorijo vrste izdelka in zadevno neprimerljivo vrsto izdelka.
- 78 Res je, da ni mogoče izključiti, da v nekaterih primerih razlika med izvoznimi cenami nekaterih posamičnih neprimerljivih vrst izdelka in izvoznimi cenami neposredno primerljivih vrst izdelka ustreza tržni vrednosti fizikalnih posebnosti, ki jih imajo zadevne neprimerljive vrste izdelka. Poleg tega se s členom 2(10)(a) osnovne uredbe ne zahteva, da prilagoditev natančno izraža to vrednost, temveč le da pomeni njeno razumno oceno.
- 79 Tako v obravnavani zadevi sporna metoda temelji na predpostavki, da ta razlika v ceni ustreza tržni vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih za vse neprimerljive vrste izdelka.
- 80 Vendar ta predpostavka, kot je poudarila tožeča stranka in ne da bi ji Komisija v tem ugovarjala, nujno pomeni, da se izhaja iz domneve, da je izvoz vseh teh vrst izdelka predmet enake stopnje dampinga, kot je ugotovljena za neposredno primerljive vrste izdelka.
- 81 S predpostavko, da razlika v ceni med zadevnima kategorijama vrst izdelka ustreza tržni vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih, se namreč domneva, da bi se neprimerljive vrste izdelka, če ne bi bilo razlik v fizikalnih značilnostih, za izvoz prodajale po isti ceni kot neposredno primerljive vrste izdelka.
- 82 Taka predpostavka že po definiciji pomeni, da je stopnja dampinga, ki lahko vpliva na cene teh dveh kategorij vrst izdelka, na enaki ravni. V nasprotnem primeru bi namreč lahko bile razlike v ceni med zadevnima kategorijama vrst izdelka vsaj delno posledica razlik v stopnji dampinga in se torej ne bi moglo dovolj zanesljivo šteti, da odražajo le razlike v fizikalnih značilnostih.
- 83 Kot tožeča stranka upravičeno zatrjuje v okviru druge trditve, navedene v okviru tega dela, se predpostavka o enakih stopnjah dampinga za obe zadevni kategoriji vrst izdelka ne more šteti niti za razumno niti za preverljivo.
- 84 Po eni strani je ta predpostavka namreč težko združljiva z uporabo izračuna stopnje dampinga glede na vrsto izdelka, pri kateri se nasprotno predpostavlja, da je lahko ta stopnja dampinga različna glede na zadevno vrsto izdelka in da je ta izračun nujen, da se pravilno izrazi celotni obseg dampinga, ki se izvaja, v skladu s členom 2(11) osnovne uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 54).

- 85 Po drugi strani preglednica podrobnih izračunov stopnje dampinga tožeče stranke za vsako vrsto izdelka posebej, priložena dokumentu, ki ga je Komisija poslala tožeči stranki 29. maja 2017 in posredovala Splošnemu sodišču v okviru ukrepa procesnega vodstva (v nadaljevanju: preglednica z dne 29. maja 2017), ne potrjuje te predpostavke.
- 86 Iz te preglednice je namreč razvidno, da pri neposredno primerljivih ali „skoraj primerljivih“ vrstah izdelka obstaja precejšen razpon stopenj dampinga, ki sega od negativnih vrednosti, nižjih od -50 %, do pozitivnih vrednosti blizu 500 %. Komisija ni predložila nobenega dokaza, ki bi potrjeval domnevo, da je drugače pri neprimerljivih vrstah izdelka.
- 87 Poleg tega je treba ugotoviti, kot je to storila tožeča stranka, da bi se morala – kot ponazarja opis sporne metode v točki 2.2.3 dokumenta z dne 23. decembra 2016 (glej točko 59 zgoraj) in kot potrjuje poenostavljen primer te metode v tožbi – z uporabo navedene metode načeloma dobiti enaka višina za povprečno stopnjo dampinga pri neposredno primerljivih vrstah izdelka in za stopnjo dampinga pri posameznih neprimerljivih vrstah izdelka.
- 88 Kot je poudarila tožeča stranka, če se izhaja iz teoretične predpostavke, da sta po eni strani povprečna normalna vrednost in povprečna izvozna cena neposredno primerljivih vrst izdelka 13 oziroma 10 ter da je po drugi strani izvozna cena neprimerljive vrste izdelka 7, uporaba metode Komisije namreč pomeni, da se razmerje med to ceno 7 in povprečno izvozno ceno 10, kar pomeni 70-odstotno stopnjo, uporabi za povprečno normalno vrednost 13, da se po prilagoditvi dobi normalna vrednost zadevne neprimerljive vrste izdelka, in sicer 9,1. Kot opozarja tožeča stranka, se s tem izračunom, ki je v poenostavljeni obliki naveden v tožbi in ki ga Komisija ne izpodbija, dobi stopnja dampinga za neprimerljivo vrsto izdelka, ki je enaka povprečni stopnji dampinga za neposredno primerljive vrste izdelka, to je v izmišljenem primeru, ki ga je uporabila tožeča stranka, v višini 30 %.
- 89 Primer, ki ga je Komisija navedla v točki 2.2.3 dokumenta z dne 23. decembra 2016 in ki temelji na podatkih, ki so bili dejansko uporabljeni za določitev prilagojene normalne vrednosti neprimerljivih izdelkov, da podoben rezultat.
- 90 Kot je bilo navedeno zgoraj v točki 59, je namreč Komisija določila povprečno izvozno ceno na enoto zadevnega izdelka v višini 16 CNY na kilogram in povprečno ceno na enoto podobnega izdelka na indijskem trgu v višini 20,91 CNY na kilogram. Če bi bila povprečna stopnja dampinga za neposredno primerljive vrste izdelka izračunana le na podlagi primerjave med tema cenama, bi znašala 30,7 %.
- 91 Kot navaja Komisija, se z uporabo sporne metode za določitev prilagojene normalne vrednosti neprimerljive vrste izdelka s kontrolno številko izdelka 0002FF00BN, katere povprečna izvozna cena na enoto je bila 11,83 CNY, dobi znesek 15,46 CNY. Ugotoviti je treba, da bi se s tem izračunom za zadevno neprimerljivo vrsto izdelka dobila stopnja dampinga v višini 30,7 %, se pravi enaka povprečna stopnja dampinga kot zgoraj v točki 90.
- 92 Res je – kot izhaja iz pisnega odgovora Komisije na vprašanje Splošnega sodišča – da je izračun stopnje dampinga za posamezno vrsto izdelka in za zadevni izdelek v celoti zapletenejši kot v zgoraj navedenih primerih in da vključuje dodatne operacije.
- 93 Kot poudarja Komisija, se namreč za posamezno vrsto izdelka razlika med izvozno prodajno ceno in normalno vrednostjo pomnoži z izvoženo količino, da se dobi celotni znesek dampinga. Ta znesek dampinga se potem prenese na celotni znesek izvoza, da se dobi stopnja dampinga, ki se nanaša na zadevno vrsto izdelka in je izražena z odstotkom cene CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) meja Unije brez plačane dajatve. Kot je prikazano v preglednici z dne 29. maja 2017, se iste operacije izvedejo pri določitvi stopnje dampinga za celotni zadevni izdelek po seštetju zneskov dampinga za posamezno vrsto izdelka.

- 94 Poleg tega, kot je tožeča stranka pojasnila v tožbi, je v praksi za določeno vrsto izdelka izvozna cena, ki se uporablja v okviru poštene primerjave med normalno vrednostjo in to ceno, njena cena franko tovarna, medtem ko je izvozna cena, na katero se uporabi znesek dampinga za določitev stopnje dampinga za to vrsto izdelka, cena CIF, kar pomeni, da vključuje vse stroške prevoza do meje Unije.
- 95 Iz preglednice z dne 29. maja 2017 je tako razvidno, da se zaradi teh razlik med poenostavljenimi primeri tožeče stranke in Komisije ter izračuni stopnje dampinga, ki jih je zadnjenavedena izvedla v praksi, rezultati sporne metodologije niso znatno spremenili. Iz te preglednice namreč izhaja, da so stopnje dampinga, izračunane za 983 neprimerljivih vrst izdelka, znotraj razpona vrednosti med 24 in 28 %. Vendar majhen razpon teh stopenj dampinga ni primerljiv z razponom, ugotovljenim za stopnje dampinga pri neposredno primerljivih in „skoraj primerljivih“ vrstah izdelka, ki – kot je bilo poudarjeno zgoraj v točki 86 – sega od negativnih vrednosti, nižjih od -50 %, do pozitivnih vrednosti blizu 500 %.
- 96 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da Komisija ni dokazala, da je z uporabo sporne metode razumno ocenila tržno vrednost razlik v fizikalnih značilnostih med neprimerljivimi vrstami izdelka in neposredno primerljivimi vrstami izdelka. Ni torej dokazala, da uporaba te metode pripelje do poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami. Poleg tega ni dokazala, da se je s prilagoditvijo neprimerljivih vrst izdelka na normalno vrednost, ki jo je tako izvedla, ohranila razumna določitev te normalne vrednosti, torej določitev, ki temelji na vrednostih in parametrih, za katere se lahko šteje, da so običajna posledica tržnih sil. Napačna uporaba sporne metode torej ni v skladu ne s členom 2(7)(a), ne s členom 2(10), uvodni odstavek in točka (a), osnovne uredbe.
- 97 Res je, da napaka pri sklepanju avtorja izpodbijanega akta ali pri metodi, ki jo je uporabil, ne more zadostovati za utemeljitev razglasitve ničnosti tega akta, če v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve ta napaka ni mogla odločilno vplivati na rezultat (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 9. julija 2008, Alitalia/Komisija, T-301/01, EU:T:2008:262, točka 307 in navedena sodna praksa, in z dne 15. decembra 2010, CEAHR/Komisija, T-427/08, EU:T:2010:517, točka 161 in navedena sodna praksa).
- 98 Vendar je treba ugotoviti, da v obravnavani zadevi ni tako.
- 99 Po eni strani, kot izhaja iz točke 66 zgoraj, namreč glede na nezanemarljiv obseg izvoza tožeče stranke, na katerega se nanaša uporaba sporne metode, ni mogoče izključiti možnosti, da je uporaba te metode znatno vplivala na višino stopnje dampinga tožeče stranke, določeno v točki 1 izreka izpodbijane uredbe.
- 100 Po drugi strani se o razumnosti ocene vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih med neprimerljivimi vrstami izdelka in neposredno primerljivimi vrstami izdelka ter o poštenosti primerjave, do katere je pripeljala prilagoditev na podlagi te ocene, ne more presojati glede na to, ali obstajajo ustreznejše alternativne metode ali ne.
- 101 Kot je namreč ugotovilo Sodišče, čeprav iz odstavka 10 v povezavi z odstavkom 11 člena 2 osnovne uredbe izhaja, da mora izračun stopnje dampinga temeljiti na „pošteni primerjavi“, pojma „bolj poštena primerjava“ v teh določbah ni. Če neka metoda ne more biti sredstvo za zagotovitev poštene primerjave, se nikakor ni mogoče opirati na trditev, da tudi uporaba druge metode izračuna normalne vrednosti ne bi zagotovila bolj poštene primerjave (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 71). Te ugotovitve se smiselno uporabljajo za pojem razumna ocena iz člena 2(10)(a) osnovne uredbe.
- 102 V obravnavani zadevi je Komisija, ki jo je Splošno sodišče v okviru vprašanja za pisni odgovor pozvalo, naj navede, ali je za neprimerljive vrste izdelka predvidela druge metode, ki niso sporna metoda, navedla, da je zadnjenavedeno izbrala po tem, ko je izključila tri možnosti. Prvič, glede na zelo veliko število vrst izdelka, ki jih izvaža tožeča stranka (približno 1500), zlasti neprimerljivih vrst izdelka (blizu

1000), je izključila posamično določitev normalne vrednosti za vsako posamezno neprimerljivo vrsto izdelka. Drugič, iz istih razlogov je Komisija menila tudi, da ni mogoče opredeliti zelo podobnih izdelkov. Tretjič, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 76, je Komisija prav tako izključila možnost uporabe enotne normalne vrednosti za vse neprimerljive vrste izdelka, in sicer zaradi znatnih razlik v izvoznih cenah teh različnih vrst izdelka.

- 103 Poleg tega je Komisija v okviru istega pisnega odgovora in na obravnavi menila, da ni ustrezno predvideti opiranja na cene vrst izdelkov, ki jih je distribuiral proizvajalec iz primerljive države na indijskem trgu, vendar jih ni sam proizvajal. Zatrdila je namreč, da nima nobenih informacij o cenah teh vrst izdelkov, da je mogoče, da so bile te vrste izdelka, uvožene iz Kitajske, predmet dampinga, in da bi se z njihovo uporabo v obravnavani zadevi v bistvu primerjala kitajski izvoz v Unijo in kitajski izvoz v Indijo. Poleg tega je na obravnavi trdila, da ji člen 2(7)(a) osnovne uredbe ne dovoljuje, da bi za del zadevnih vrst izdelka uporabila glavno metodo za določanje normalne vrednosti, določeno v teh določbah, za drugi del pa podredno metodo. Po njenem mnenju torej za neprimerljive vrste izdelka ni bilo mogoče uporabiti cen proizvajalcev iz Unije. Dodala je, da bi morala, če bi lahko uporabila navedene cene, vsekakor izvesti prilagoditve zaradi velikega števila vrst izdelka, ki jih za izvoz prodaja tožeča stranka.
- 104 Vendar je treba poudariti, da tudi če bi Komisija utemeljeno štela, da nobena od teh alternativnih metod ni ustrezna, da jih ni mogoče izvesti ali da se z njimi ne bi nujno izognilo uporabi prilagoditev, kot se uporabijo v skladu s sporno metodo, iz točke 96 zgoraj izhaja, da Komisija ni dokazala, da se lahko z uporabo sporne metode doseže poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno ter da se z njo ohranja razumnost določitve te normalne vrednosti.
- 105 Komisija nikakor ni dokazala, da ni mogoča nobena druga alternativna metoda.
- 106 V zvezi s tem lahko po eni strani instituciji Unije, kot je pojasnilo Sodišče, v primeru, kot je ta v obravnavani zadevi, ko proizvajalec iz primerljive države ne proizvaja niti ne prodaja določene vrste izdelka, odločita, da se ta vrsta izdelka izključi iz opredelitve „zadevnega izdelka“, ali pa določita normalno vrednost za navedeno vrsto, tako da lahko v okviru izračuna stopnje dampinga upoštevata izvozne transakcije za to vrsto izdelka (glej po analogiji sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 70).
- 107 Po drugi strani, če se v obravnavani zadevi predpostavlja, da je zaradi velikega števila neprimerljivih vrst izdelka težko uporabiti katero od teh rešitev, je treba poudariti, da Komisija na poziv Splošnega sodišča, naj se na obravnavi izrazi o tem, ni dokazala, da ne bi mogla izbrati metodologije v skladu z veljavnimi pravili, če bi v predhodni fazi protidampinške preiskave preučila vprašani izračuna normalne vrednosti neprimerljivih vrst izdelka in morebitnih potrebnih prilagoditev.
- 108 Spomniti je namreč treba, da je Komisija – kot je bilo navedeno zgoraj v točki 57 – v začasni uredbi neprimerljive vrste izdelka prvotno izključila iz izračuna normalne vrednosti in da sta se instituciji šele potem, ko sta se seznanili s pripombami tožeče stranke v zvezi s tem, v okviru Izvedbene uredbe št. 430/2013 odločili, da bosta pri tem izračunu upoštevali te vrste izdelka.
- 109 Pojasnila Komisije na obravnavi ne dokazujejo, da pred sprejetjem začasne uredbe ni mogla predvideti drugih metod za upoštevanje neprimerljivih vrst izdelka pri izračunu stopnje dampinga, ker je lahko že v tej fazi glede na primerjavo podatkov proizvajalca iz primerljive države in podatkov tožeče stranke opazila, da navedeni proizvajalec iz primerljive države proizvaja le omejeno število vrst izdelka, ki jih v izvoz prodaja tožeča stranka.

- 110 Komisija zlasti ni predložila nobenega konkretnega dokaza, na podlagi katerega bi se lahko izključila možnost, da za razumno oceno tržne vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih zaradi potrebnih prilagoditev neprimerljivih vrst izdelka normalni vrednosti uporabi podatke, ki jih je imela na voljo v zvezi s cenami proizvajalcev v Uniji (glej uvodno izjavo 109 začasne uredbe).
- 111 Kot je navedla Komisija, je sicer res, da glede na sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah 46 in 47, besedilo člena 2(7)(a) osnovne uredbe nasprotuje temu, da bi za določitev normalne vrednosti dela zadevnih vrst izdelka uporabila glavno metodo, določeno v teh določbah, hkrati pa bi za drug del uporabila podredno metodo, ki med drugim vključuje možnost, da se uporabijo cene v Uniji. Poleg tega Komisija upravičeno trdi, da bi lahko uporabo glavne metode izključila, le če te ne bi bilo mogoče uporabiti.
- 112 Vendar besedilo člena 2(7)(a) osnovne uredbe ne nasprotuje temu, da bi se po tem, ko bi se z uporabo glavne metode, ki jo določajo te določbe, dobila normalna vrednost, v okviru člena 2(10) navedene uredbe izvedla prilagoditev navedene normalne vrednosti z uporabo cen, ki niso domače cene v primerljivi državi ali izvozne cene iz te države, če so posledica običajnih tržnih sil, zlasti konkurenčnega pritiska.
- 113 Iz teh istih določb izhaja, da zakonodajalec ni izključil možnosti, da se lahko „cen[a], ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v [Uniji] za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojen[a], tako da vsebuje razumno profitno maržo“, pod določenimi pogoji uporabi kot razumna osnova za določitev normalne vrednosti. Še toliko bolj se torej ne zdi izključeno, da bi bilo za pošteno primerjavo mogoče oblikovati razumno oceno tržne vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih, ker ni na voljo drugih podatkov, na podlagi razlike med ceno zadevne neprimerljive vrste izdelka in povprečno ceno neposredno primerljive vrste izdelka pri enem ali več proizvajalcih iz Unije.
- 114 Iz vsega navedenega izhaja, da je prvi del tretjega tožbenega razloga utemeljen, in da je take narave, da povzroči ničnost izpodbijane uredbe.
- 115 Trditve Komisije te ugotovitve ne izpodbijejo.
- 116 Na prvem mestu, Komisija v nasprotju s svojo trditvijo namreč ni ravnala v skladu z določbami člena 2(10)(a) osnovne uredbe, ko je tržno vrednost razlik v fizikalnih značilnostih med obravnavanimi vrstami izdelka določila na podlagi izvozne cene neprimerljivih vrst izdelka, ki je po njenih trditvah cena, ki jo za to blago v Uniji plača prva nepovezana stranka.
- 117 V zvezi s tem je po mnenju Komisije predpostavka, da se tržna vrednost blaga izraža v ceni, ki jo plača prva nepovezana stranka, potrjena z opredelitvijo pojma tržna vrednost v mednarodnih standardih ocenjevanja vrednosti, ki jih opredeljuje Svet za mednarodne standarde ocenjevanja vrednosti. Po tej opredelitvi je namreč tržna vrednost „ocenjeni znesek, za katerega naj bi voljan kupec in voljan prodajalec na datum ocenjevanja vrednosti v poslu med nepovezanima in neodvisnima strankama, pri katerem sta stranki delovali seznanjeno, skrbno in brez prisile, po ustreznem času trženja zamenjala sredstvo ali obveznost“.
- 118 Iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 70 do 75, dejstvo, da izvozna cena neprimerljivih vrst izdelka pomeni ceno, ki jo plača prva nepovezana stranka v Uniji, očitno ne more zadostovati za to, da bi se lahko štela za razumno oceno tržne vrednosti. Glede na cilj člena 2(7)(a) in (10) osnovne uredbe ta pojem namreč ne pomeni le, da zadevno ceno plača nepovezana stranka v poslu med nepovezanima in neodvisnima strankama, kot ga opredeljuje Svet za mednarodne standarde ocenjevanja vrednosti. Poleg tega se mora biti mogoče prepričati, da je ta cena običajna posledica tržnih sil. V obravnavani zadevi pa ne more biti tako, ker je na navedeno ceno lahko vplival damping.

- 119 Na drugem mestu, trditev Komisije, da se je z uporabo sporne metode znižala stopnja dampinga tožeče stranke, ni upoštevana. Če se namreč predpostavlja, da je tako, je treba poudariti, da je bila ta metoda uporabljena za 28 % obsega izvoza tožeče stranke, torej za njegov znaten del. Nikakor torej ni mogoče izključiti, da bi bila ta stopnja dampinga, če bi ocena tržne vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih med podobno vrsto izdelka in neprimerljivimi vrstami izdelka temeljila na razumni metodi, v skladu z upoštevnimi določbami še bolj znižana.
- 120 Na tretjem mestu, trditve Komisije, da je treba zakonitost sporne metode v bistvu presojati le glede na zahteve člena 2(10)(a) osnovne uredbe in ne glede na zahteve člena 2(7)(a) ali (11) navedene uredbe, ker se ta metoda nanaša samo na fazo pošteno primerjavo, ni mogoče sprejeti.
- 121 Po eni strani namreč prilagoditev normalne vrednosti, izvedena z uporabo sporne metode, po definiciji vpliva na določitev višine normalne vrednosti in s tem na določitev stopnje dampinga. Če sta torej zaradi uporabe te metode ta dva parametra določena na način, ki ni v skladu s cilji člena 2(7)(a) osnovne uredbe ali s cilji člena 2(11) iste uredbe, lahko oziroma celo mora sodišče Unije ugotoviti kršitev teh določb.
- 122 Po drugi strani tožeča stranka vsekakor trdi, da je bil kršen člen 2(10), uvodni odstavek in točka (a), osnovne uredbe. Kot je bilo navedeno zgoraj v točki 77, Komisija ni dokazala, da je z uporabo sporne metode ponovno vzpostavila simetrijo med normalno vrednostjo in izvozno ceno neprimerljivih vrst izdelka.
- 123 Na četrtem mestu, trditev Komisije, da se ji v okviru glavne metode iz člena 2(7)(a) osnovne uredbe ni bilo treba opreti na „razumno osnovo“ v smislu podredne metode iz tega člena, je očitno brezpredmetna. Kot je namreč ugotovilo Sodišče, sklicevanje v okviru določb tega člena v zvezi s podredno metodo na „katero koli drugo razumno osnovo“ še toliko bolj pomeni, da mora biti v okviru glavne metode podlaga, na kateri Komisija določi normalno vrednost, razumna (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 25). Poleg tega, kot je bilo večkrat poudarjeno, člen 2(10)(a) določa, da mora biti ocena tržne vrednosti razlik v fizikalnih značilnostih, uporabljena za pošteno primerjavo, razumna.
- 124 Na petem mestu, Komisija se ne more sklicevati na to, da je sporno metodo uporabila na podlagi zahteve tožeče stranke glede upoštevanja izvoznih transakcij v zvezi z neprimerljivimi vrstami izdelka pri določitvi stopnje dampinga.
- 125 Po eni strani je namreč Komisija, kot je bilo opozorjeno zgoraj v točkah 57 in 108, v začasni uredbi te transakcije preprosto izključila iz izračuna stopnje dampinga. Kot pa tožeča stranka opozarja v okviru drugega dela tega tožbenega razloga, je taka izključitev po mnenju Sodišča v nasprotju s ciljem različnih metod izračuna stopnje dampinga, ki je v skladu s ciljem člena 2(11) osnovne uredbe, da se pokaže celotni obseg dampinga, ki se izvaja. Po mnenju Sodišča je tako posledica take izključitve, da Komisija ne more izmeriti vpliva, ki ga imajo lahko te transakcije na navedeni izračun, tako da se ne more prepričati, da izračunana stopnja dampinga kaže tak obseg (sodba z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 55).
- 126 Po drugi strani, kot je tožeča stranka upravičeno opozorila na obravnavi, je od Komisije zahtevala le, naj pri določitvi normalne vrednosti upošteva transakcije v zvezi z neprimerljivimi vrstami izdelka. Nikakor pa od nje ni zahtevala, naj uporabi sporno metodo za izračun normalne vrednosti teh vrst izdelka. Nasprotno, kot izhaja iz preučitve tretjega očitka v okviru prvega tožbenega razloga iz prve tožbe, ki jo je opravilo Splošno sodišče, je tožeča stranka pred sprejetjem Izvedbene uredbe št. 430/2013 nasprotovala uporabi take metode in celo predlagala uporabo alternativne metode (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 123).
- 127 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba prvemu delu tretjega tožbenega razloga ugoditi.

3. Drugi del: Komisija je kršila člen 2(11) osnovne uredbe, ker je uporabila metodo, ki pripelje do dejanske izključitve transakcij v zvezi z neprimerljivimi vrstami izdelka

- 128 Tožeča stranka trdi, da z uporabo metode, na podlagi katere je podana domneva, da je damping za neprimerljive vrste izdelka na isti ravni kot za neposredno primerljive vrste izdelka, stopnja dampinga, ki je tako dobljena, ne kaže celotnega obsega dampinga, ki se izvaja, kar je v nasprotju s členom 2(11) osnovne uredbe. Trdi, da se s to metodo dejansko izključijo transakcije v zvezi s temi vrstami izdelka in da temelji na napačni predpostavki, da te transakcije niso nikakor vplivale na skupno stopnjo dampinga. V repliki trdi, da je stališče Komisije v zvezi s tem vprašanjem v nasprotju s sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet (C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269).
- 129 Komisija po eni strani odgovarja, da ni bila izključena nobena vrsta izdelka. Po drugi strani trdi, da tudi če bi bilo ugotovljeno, da so bile z uporabljenno metodo dejansko izključene neprimerljive vrste izdelka, ta metoda nikakor ne pomeni kršitve člena 2(11) osnovne uredbe, ker iz sodne prakse in člena 2.4.2 protidampinškega sporazuma izhaja, da se lahko neprimerljive izvozne transakcije izključijo za zagotovitev poštene primerjave.
- 130 V zvezi s tem je treba po eni strani že takoj poudariti, da se lahko ta del tožbenega razloga, v delu, v katerem temelji na predpostavki, da je Komisija na podlagi sporne metode dejansko izključila transakcije v zvezi z neprimerljivimi vrstami izdelka, le zavrne.
- 131 Tudi če je Komisija na podlagi sporne metode za vse te vrste izdelka izračunala enako ali vsaj zelo podobno stopnjo dampinga, to namreč ne spremeni dejstva, da je upoštevanje teh vrst izdelka vplivalo na skupno stopnjo dampinga. V zvezi s tem je treba spomniti, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 93, da Komisija dobi skupno stopnjo dampinga tako, da sešteje zneske dampinga, dobljene za posamezne vrste izdelka, s čimer dobi skupni znesek dampinga za zadevni izdelek v celoti, ki ga nato prenese na skupni znesek izvoznih transakcij tožeče stranke. Zato so zneski dampinga, dobljeni za neprimerljive vrste izdelka, ki so bili prišteti zneskom dampinga za druge vrste izdelka, tudi če so pri vsakem ustrezali enaki ali zelo podobni stopnji dampinga, nujno vplivali na skupno stopnjo dampinga. Ni izključeno, da je sporna metoda – kot trdi Komisija – celo prispevala k znižanju skupne stopnje dampinga.
- 132 Vendar je treba po drugi strani temu delu tožbenega razloga, v delu, v katerem se v njem zatrjuje, da je sporna metoda v nasprotju s ciljem člena 2(11) osnovne uredbe, ker rezultat uporabe te metode ne kaže celotnega obsega dampinga, ugoditi na podlagi sklepanja iz točk od 83 do 86 zgoraj.
- 133 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba obema deloma tretjega tožbenega razloga ugoditi, tako da je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično. Načeloma torej ni treba preučiti drugih tožbenih razlogov.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1146 z dne 28. junija 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co. Ltd., se razglasi za nično.**

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 20. septembra 2019.

Podpisi